

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	6112213044
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6112213044.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. a 2/ S. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., proti žalovanému JUDr. Ivan Kotleba, Kukučínova 18, Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu PD Čebovce - Opava v konkurze, IČO: 31 628 591, o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. mája 2014, č. k. 49Cbi/3/2012-211, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. mája 2014, č. k. 49Cbi/3/2012-211 sa p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobcovia sa domáhajú vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu PD Čebovce - Opava v konkurze pozemky na LV č. XXXX, t. j. parc. E KN č. XXXX/XXX, E KN č. XXX a KN č. XXX v k. ú. A., okr. T. a zároveň mu uložiť povinnosť vylúčiť späťne aj parc. E KN č. XXX/XXX a uložiť žalovanému aj obmedzenie nakladať s uvedeným majetkom. Žalobcovia súdu nepreukázali, žeby sa určovacou žalobou domáhali určenia vlastníctva, čo by bolo dôvodom prerušenia tohto konania. Ďalej súd zistil, že Správa katastra T. rozhodnutím z 19. decembra 2011, sp. zn. X10/2011 žiadosť žalobcu 1/ z 31. marca 2011 na opravu chyby v katastrálnom operáte, týkajúcej sa spochybnenia vlastníckeho práva k parcelám E KN č. XXX/XXX, E KN č. XXX, E KN č. XXX, E KN č. XXXX/XXX vedených na LV č. XXXX, k. ú. A., zamietla. Katastrálny úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím z 20. februára 2012, č. X03/2012 odvolanie žalobcu 1/ proti rozhodnutiu Správy katastra Veľký Krtíš z 19. decembra 2011, č. X10/2011 zamietol a uvedené rozhodnutie Správy katastra T. potvrdil.

Poukázal na list Obvodného pozemkového úradu vo Veľkom Krtíši z 13. apríla 2011, č. 7/2011/00314-002, ktorým žalobcu na jeho žiadosť informoval o spracovaní registrov v k. ú. A. Oznámil mu, že ZRPS (zjednodušený register pôvodného stavu) bol schválený rozhodnutím Pozemkového úradu Veľký Krtíš z 2. novembra 1995, č. Poz.ú.238/2/1994, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. decembra 1995. Správa katastra T. údaje schváleného ZRPS v extraviláne A. prevzala zápisom do evidencie KN 1. decembra 1995. ROEP (register obnovenej evidencie pozemkov) v zastavanom území - intraviláne obce A. bol schválený rozhodnutím Okresného úradu Veľký Krtíš, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva z 30. júla 2001, č. 20001/00101, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. augusta 2001. Správa katastra vo T. údaje schváleného ROEP v zastavanom území obce A. prevzala do evidencie KN 24. mája 2002. Vlastnícke vzťahy u novovytvorenej parc. č. XXX/XXX, v súčasnosti vedenej na LV č. XXXX riešil zhotoviteľ tak, že vlastníctvo zapísal v prospech PD Čebovce - Opava, titulom nadobudnutia bol zákon č. 81/1949 Zb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a pod. právnych útvarov. V zmysle § 1 a § 2 zákona č. 81/1949 Zb. vlastníctvo majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a pod. právnych útvarov prechádza na jednotné roľnícke družstvá zriadené podľa zákona č. 69/1949 Zb. a to dňom vzniku JRD, pričom JRD Čebovce vzniklo v roku 1959. Obvodný pozemkový úrad vo Veľkom Krtíši oznámil žalobcovi 1/, že informácie o vlastníckych vzťahoch k pozemkom v k. ú. A. boli prostredníctvom zverejnených spracovaných návrhov registrov ZRPS a ROEP v zmysle ustanovení príslušných zákonov (zák. č. 330/1991 Zb. a zák. č. 180/1995 Zb.) doručené každému známemu účastníkovi konania, pričom tí občania, ktorým z určitých dôvodov nebol doručený výpis návrhu registra, mohli tieto informácie získať priamo na obecnom úrade zo zverejnených návrhov registrov. V zákonom stanovenej lehote nebola podaná písomná námietka, ktorá by spochybnila takto zapracované vlastnícke vzťahy k parcele určeného operátu č. 727/901, pritom údaje ROEP boli rozhodnutím z 30. júla 2001, č. 2001/00101 schválené. Úrad tiež uviedol, že počas spracovania ROEP nebola využitá možnosť nadobudnutia vlastníctva k pozemku vydržaním v zmysle § 11 zákona č. 180/1995 Zb. Upozornil žalobcu, že v zákonnej lehote 3 rokov od zápisu schváleného registra do evidencie KN mohol správny orgán po prerokovaní v komisii rozhodnúť o zmene údajov schváleného registra. Žalobca 1/ bol v tomto liste upozornený, že na odstránenie majetkových krívď spôsobených napr. aj zákonom č. 81/1949 Zb., boli prijaté reštitučné zákony zákon č. 229/1991 Zb. a zákon č. 103/2003 Z. z., nakoľko žalobca 1/ nevyužil žiadnu zákonnú možnosť na spochybnenie vlastníckych vzťahov k parcele určeného operátu č. 727/901, vedenej Správou katastra vo T. i na LV č. XXXX, zostávajú údaje evidencie KN záväzné.

Úrad geodézie, kartografie a katastra SR listom z 19. apríla 2012 oznámil žalobcovi 1/ vybavenie jeho podania, v ktorom žalobca 1/ poukazoval na porušenie zákonov zo strany spracovateľa ROEP k. ú. A., zisťoval možnosť opravy registra obnovenej evidencie pozemkov podľa katastrálneho zákona a žiadal prešetriť správnosť vlastníckych vzťahov k parcelám č. XXX a 1XXX/X z pozemkovo knížnej zápisnice č. 331, týkajúcich sa spoločných pasienkov, ktoré boli po zápise ROEP evidované na LV č. XXXX, k. ú. A. v prospech PD Čebovce - Opava na základe zák. č. 81/1949 Zb., zároveň týmto listom vybavil podania žalobcu 1/ z 30. januára 2012 a z 9. januára 2012. Podania žalobcu 1/ boli podnetom na vykonanie katastrálnej inšpekcie, ktorá zistila porušenie zákona, nakoľko vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, pôvodne evidovaných v pozemkovej knihe v zápisnici č. 331, k. ú. A., bolo zapísané v prospech Poľnohospodárskeho družstva Čebovce - Opava na základe zák. č. 81/1949 Zb. bez toho, aby bolo preukázané, či uvedené družstvo bolo založené za účinnosti zákona č. 69/1949 Zb., resp. bez náležitého dokladovania právneho nástupníctva. Upozornil tiež žalobcu, že vzhľadom na jeho rozsah nie je možné skontrolovať celý ROEP, účastníci konania mali možnosť domáhať sa svojho práva v námietkovom konaní po zápise ROEP do katastra nehnuteľností postupom podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. Na záver listu úrad konštatuje, že aj keď bola v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim zistená chyba, túto je možné odstrániť len v súdnom konaní, nakoľko od zápisu ROEP do katastra nehnuteľností uplynuli viac ako 3 roky. Vec nie je možné riešiť ani postupom podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona.

Rozhodnutie pozemkového úradu nie je právnym úkonom, ale rozhodnutím štátneho orgánu, súd preto nemôže v tomto konaní rozhodnúť, že pri rozhodovaní o ROEP, k. ú. A. v súvislosti s riešením majetkovo - právnych vzťahov k bývalým urbárskym pozemkom, z dôvodu porušenia zákona došlo k

neplatnému rozhodnutiu. Predmetom tohto konania je žaloba žalobcov proti správcovi konkurznej podstaty o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty a súd nemá možnosť postupovať podľa § 250j ods. 2 O. s. p., ako sa toho dovolávajú žalobcovia. Preskúvanie rozhodnutí správnych orgánov je možné len za podmienok konania upraveného v II. hlave O. s. p. (§ 247 a nasl.), teda pokiaľ je podaná žaloba proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Takúto žalobu žalobcovia nepodali. Súd zistil, že žalobcovia sa len snažili dosiahnuť opravu v zápisoch v katastri nehnuteľností, príslušné orgány o návrhu žalobcu 1/ na opravu rozhodli tak, že tento bol zamietnutý. Ani skutočnosť, že katastrálna inšpekcia zistila chybu v konaní ROEP, sama osebe nie je dôvodom na to, aby súd vychádzal zo záverov, že žalobcovia sú vlastníkami vyššie uvedených nehnuteľností.

Ďalej uviedol, že nález Ústavného súdu SR III.ÚS 194/2012, z 2. júla 2013, na ktorý v konaní žalobcovia poukazovali, sa na tento spor nevzťahuje, podobnosť je daná jedine v tom, že taktiež ide o urbárske pozemky. Pokiaľ sa žalobcovia domnievali, že postupom podľa zákona č. 81/1949 Zb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, došlo k nezákonnému odňatiu pozemkov v ich vlastníctve, mohli si uplatniť reštitučné nároky v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z. z. Bez ohľadu na to, či sporné nehnuteľnosti ako vlastníctvo bývalých urbárikov spadalo pod režim zákona č. 81/1949 Zb., alebo išlo o pasienky ako súčasť lesného urbáru a potom sa na ne vzťahoval zákon č. 2/1958 Zb., je potrebné uviesť, že oba tieto zákony boli zrušené zákonom č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku. Zákon č. 229/1991 Zb. bol prijatý ako reštitučný zákon, cieľom ktorého bolo tiež zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989. Navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa zákona č. 229/1991 Zb., upravoval zákon č. 503/1993 Z. z.

V konaní bolo zistené, že žalobcovia si reštitučné nároky v zmysle uvedenej právnej úpravy neuplatnili. Keby si žalobcovia uplatnili reštitučné nároky, alebo podali určovaciu žalobu, čo sú zákonné postupy, ktoré mohli viesť k náprave žalobcami tvrdených krívd a pokiaľ by bolo o takýchto nárokoch vedené konanie, bolo by takéto konanie dôvodom na prerušenie tohto konania o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty, prípadne aj nariadenia predbežného opatrenia, resp. by aj sám konkurzný súd mohol prijať opatrenia, aby majetok nebol ďalej speňažovaný. Napokon aj žalovaný ako správca by zrejme sporný majetok nespeňažoval, pretože by si musel byť vedomý prípadných nárokov na náhradu škody. Vlastnícke právo sa nepremlčuje, vlastníka sa však sám musí aktívne domáhať ochrany svojho vlastníctva.

Žalobcovia svoje vlastnícke právo preukazujú dokladmi, ktoré súd vyhodnotil tak, že samotné nimi predložené doklady nepreukazujú, že ako členovia urbárskeho spoločenstva, resp. ich predkovia, by mali byť považovaní za vlastníkov predmetných nehnuteľností. Súd z uvedených dôvodov žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca 1/ a 2/. Žiadali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa žalobcov napadnutý rozsudok vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Na pojednávaní 23. mája 2014 navrhli vypočuť ako svedka Ing. J. X., katastrálnu inšpektorku z Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky za účelom, aby bola vypočutá k majetkovým právam k dotknutým nehnuteľnostiam. Súd nevyhovel návrhu na svedecké dokazovanie a v napadnutom rozsudku o tejto skutočnosti nie je ani zmienka.

Odvolatelia poukázali na správu katastrálnej inšpekcie, ktorá zistila porušenie zákona v tom, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bolo zapísané v prospech Poľnohospodárskeho družstva Čebovce - Opava na základe zákona č. 81/1949 Zb. bez toho, aby bolo preukázané, či uvedené družstvo bolo založené za účinnosti zákona č. 69/1949 Zb.

Ďalej zopakovali svoje námietky voči rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu vo Veľkom Krtíši z

2. novembra 1995, č. 238/1994 a voči rozhodnutiu Okresného úradu vo Veľkom Krtíši, odbor pozemkový, pôdohospodárstva a lesného hospodárstva z 30. júla 2001, č. 2001/00101.

Žalobcovia tvrdia, že sa snažili o nápravu stavu v správnom konaní aj v katastrálnom konaní, v ktorých napriek preukázaniu viacerých porušení zákonov úspešní neboli. Týmto spôsobom žalobcovia prišli o spoluvlastnícky podiel urbárskych pozemkov, ktoré boli pričlenené do intravilánu obce. Katastrálny úrad U. zamietol žiadosť o opravu katastrálneho operátu a pokračovalo sa vo vkladovom konaní pri E KN č. XXX/XXX.

Podľa odvolateľov neboli splnené podmienky zákona č. 81/1949 Zb., lebo rozhodnutie nebolo doložené dôkazom o zriadení pôvodného a následne skrachovaného družstva, či bolo zriadené za účinnosti zákona č. 69/1949 Zb. a vlastníctvo prešlo na družstvo len vtedy, ak bolo založené, resp. vzniklo za účinnosti zákona č. 69/1949 Zb., t. j. od 15. 03. 1949 do 01.10. 1959. V konaní nebola predložená zriaďovacia listina s presným dátumom vzniku družstva, preto považujú rozhodnutie ROEP za rozhodnutie, ktorým boli porušené viaceré zákony.

Žalobcovia sa sťažujú na postup správcu konkurznej podstaty pri speňažovaní časti pozemku E X., ktoré je podľa nich spôsobilé na jeho odvolanie z funkcie správcu. Žalobca 1/ mal vážny záujem o vysporiadanie sa s vlastníctvom časti bývalých urbárskych pozemkov, pričlenených do intravilánu obce. Pri speňažovaní parcely E KN č. XXX/XXX došlo k predaju aj parciel rozparcelovaných na drobné záhradky, užívané obyvateľmi v danej zastavanej oblasti obce Čebovce. Dá sa povedať, že urbárske pozemky v obci patria celej komunite obyvateľov Čeboviec.

Podľa žalobcov je v prvom rade potrebné dosiahnuť, aby sa predmetné pozemky vylúčili zo súpisu konkurznej podstaty a až po úspešnej excidačnej žalobe by mohla nasledovať úspešná žaloba o určenie vlastníctva podľa § 80 písm. c/ O. s. p. Avšak žalobcovia v súčasnom konaní dokážu preukázať len právny vzťah k bývalým urbárskym pozemkom, ktoré sa nachádzajú v intraviláne a ktoré sú predmetom exekučného konania výlučne len nepriamymi dôkazmi, potvrdzujúcimi ich vlastnícke vzťahy k urbárskym pozemkom v extraviláne, od ktorých boli predmetné pozemky odčlenené.

Odvolatelia považujú viacnásobné poukazovanie na reštitúcie, ako možnej nápravy ROEPom spôsobenej krivdy, v napadnutom rozsudku za irelevantné, lebo krivda nebola spôsobená v režime pred rokom 1989, ale v roku 2001 a 2002, teda keď už zákonom č. 229/1991 Zb. zákon č. 81/1949 Zb. bol zrušený. Okrem toho staré JRD bolo len užívateľom bývalých urbárskych pasienkov zo spoločného lesa, ktoré patrili pôvodne do lesného majetku bývalých urbárikov Čeboviec a istý čas aj užívali pozemky mimo zastavanej časti obce. Poukazujú na vlastnícke vzťahy ich predka praotca Jána Jakaba k pozemkom vedeným v majetkovej podstate bývalých urbárikov v PKV č. XXX, na základe ktorých sa mali spoluvlastnícke podiely predeť.

Podľa žalobcov sa súd prvého stupňa na pojednávaní 13. júna 2013 dopustil procesných pochybení, pretože žalobcom bolo odňaté právo konať pred súdom, bola im odopretá možnosť konfrontácie dôkazov s argumentami správcu konkurznej podstaty, čím bolo poznačené celé konanie. Napriek uzneseniu o schválení rozšírenia okruhu žalobcov o žalobcu 2/ S. H. predvolanie bolo doručené len Ing. M. H. s vyznačeným termínom pojednávania na 13. mája 2013, o 11 hod. Druhému žalobcovi S. H. nebolo predvolanie na pojednávanie doručené vôbec. Keď žalobca prišiel s dostatočným časovým predstihom v označený deň na pojednávanie, keď vošiel do budovy Krajského súdu v Banskej Bystrici, bolo mu oznámené, že pojednávanie bolo uskutočnené o 9,30 hod. Uvedeným postupom boli vážnym spôsobom porušené práva žalobcov, ktoré sú garantované Ústavou Slovenskej republiky.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že úpadca aj v čase vyhlásenia konkurzu a aj v súčasnosti je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastníik nehnuteľností, ktorých vylúčenia z konkurznej podstaty sa žalobcovia domáhajú. Žalovaný tvrdí, že napriek predkladaniu rôznych dôkazov zo strany žalobcov a návrhov na vykonanie dokazovania, doposiaľ relevantným spôsobom nepreukázali svoje právo k predmetným nehnuteľnostiam. Pokiaľ ide o listiny, ktoré pripojili k odvolaniu, s poukazom na ustanovenie § 205a O.

s. p. nepovažuje za potrebné sa k nim vyjadrovať.

Okresný úrad vo Veľkom Krtíši, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva schválil ROEP pre katastrálne územie A. rozhodnutím z 30. júla 2001, č. 2001/00101, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. augusta 2001. Úpadca teda bol viac ako 10 rokov dobromyseľný v tom, že mu predmetné pozemky patria, a teda ak by aj v minulosti nebol ich vlastníkom, bez akýchkoľvek pochyb tieto pozemky nadobudol vydržaním.

O tom, že žalobca 1/ bol presvedčený o tom, že úpadca je vlastníkom pozemku parc. č. KN - E XXX/XXX, svedčí aj skutočnosť, že 2. marca 2011 konkurznému súdu predložil ponuku na kúpu uvedeného pozemku. Keď žalobca 1/ zistil, že v rámci konkurzu vyššie označený pozemok nekúpi, začal tvrdiť, že tento pozemok spolu s ďalšími úpadcovi nepatrí. Napokon uvádza, že pozemok parc. č. KN - E XXX/XXX bol v konkurznom konaní už speňažený, preto nie je možné ho z konkurznej podstaty vylúčiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je vylúčenie z konkurznej podstaty úpadcu PD Čebovce - Opava v konkurze v žalobe špecifikovaných nehnuteľností, ktoré mali žalobcovia nadobudnúť dedením ako podielové spoluvlastníctvo bývalých urbárskych pozemkov parc. E KN č. XXXX/XXX, E KN č. XXX a KN č. XXX v k. ú. A..

Žalobcovia sa preto žalobou podanou podľa ustanovenia § 19 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení zmien a noviel domáhajú vylúčenia predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV), ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami, alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene (§ 19 ods. 2 ZKV).

Z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu PD Čebovce - Opava "v konkurze" boli predmetné nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností uvedené vo vlastníctve úpadcu.

Ďalej bolo zistené, že pre katastrálne územie Čebovce bol v roku 1994 vypracovaný zjednodušený register pôvodného stavu k nehnuteľnostiam v extraviláne (ďalej len ZRPS). Návrh ZRPS bol v obci zverejnený a každému známemu účastníkovi doručený výpis ZRPS s oznámením o možnosti podať písomné pripomienky. Následne Pozemkový úrad vo Veľkom Krtíši ZRPS schválil rozhodnutím z 2. novembra 1995, č. Poz. ú. 238/2/1994, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. decembra 1995.

V roku 2001 bol spracovaný aj register obnovenej evidencie pozemkov v zastavanom území (v intraviláne) obce Čebovce (ďalej len ROEP). Návrh ROEP bol v obci Čebovce zverejnený v období od 21. februára 2001 do 22. marca 2001 a po zapracovaní opodstatnených námietok bol ROEP schválený Okresným úradom vo Veľkom Krtíši, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rozhodnutím z 30. júla 2001, č. 2001/00101, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. augusta 2001. Správa katastra vo Veľkom Krtíši údaje schváleného ROEP v zastavanom území obce Čebovce prevzala do evidencie KN 24. mája 2002.

Vyššie uvedené rozhodnutia boli vydané správnymi orgánmi v rámci správneho konania. Preskúmať právoplatné rozhodnutia správneho orgánu z hľadiska ich zákonnosti, resp. platnosti podľa príslušných ustanovení O. s. p. môže súd za splnenia zákonom stanovených podmienok a iba spôsobom ustanoveným v § 250j ods. 1, 2 O. s. p. Žalobcovia žalobu proti správne mu orgánu, ktorý vydal podľa nich nezákonné rozhodnutia, nepodali. Snažili sa len obnovou konania dosiahnuť zmenu zápisov v katastri nehnuteľností, úspešní však neboli, nakoľko sa zmeny domáhali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Výkonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že v zákonom stanovenej lehote v zmysle ustanovenia § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., t. j. v lehote troch rokov od zápisu schváleného registra do evidencie KN, správny orgán nerozhodoval, resp. nerozhodol o zmene údajov schváleného registra. Napokon je potrebné uviesť, že žalobcovia si neuplatnili svoj nárok ani v zmysle reštitučných zákonov, a to zákona č. 229/1991 Zb. resp. zákona č. 503/2003 Z. z.

Napokon bolo nepochybne zistené, že žalobcovia nevyužili ani možnosť nadobudnutia vlastníctva k pozemkom vydržaním v zmysle § 11 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Nepodali ani určovaciu žalobu, ako zákonný postup na odstránenie nimi tvrdenej nezákonnosti, resp. na uplatnenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Vylučovaciu žalobu je potrebné odlišiť od žaloby o určenie vlastníckeho práva. Zahrnutím veci do konkurznej podstaty sa nikdy nemení skutočný vlastník nehnuteľnosti, či ním bol úpadca alebo tretia osoba. Zápisom veci do konkurznej podstaty tak, ako aj právoplatným rozhodnutím o jej vylúčení zo súpisu konkurznej podstaty, nemôže byť nikdy určený vlastník veci. Preto žalobcovia sa nesprávne domnievajú, že v prvom rade je potrebné, aby dosiahli úspešné vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty a až následne sa môžu úspešne domáhať žalobou určenia ich vlastníctva. Je potrebné prisvedčiť súdu prvého stupňa, že ich postup bolo nesprávny, a to napriek tomu, že už v predchádzajúcom rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktoré bolo z dôvodu procesného pochybenia odvolacím súdom zrušené, boli na tento nesprávny postup upozornení, zotrvali na svojom stanovisku.

Pokiaľ ide o námietku odvolateľov voči neprávne mu postupu súdu prvého stupňa pri predvolaní účastníkov na pojednávanie 13. mája 2013, tento nesprávny postup bol prejednaný predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd konštatoval, že žalobcom bola odopretá možnosť konať pred súdom a z tohto dôvodu bol rozsudok súdu prvého stupňa z 13. mája 2013, č. k. 49Cb/3/2012-80 zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V novom konaní súd prvého stupňa účastníkom neodoprel možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd skutkové a právne závery súdu prvého stupňa si v celom rozsahu osvojuje a na ne poukazuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 O. s. p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods.1 O. s. p.). Žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil, preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.